

इतरे चान्वयुः सर्वे यथास्थानमवस्थिताः । रथिनः पत्तयश्चैव दन्तिनः सादिनस्तथा ।
 तान् दृष्ट्वा प्रोद्यतान् सङ्घो पाण्डवाश्च यशस्विनः । श्येनेन ब्यूहराजेन तेनाजेयेन संयुगे ।
 अशोभत मुखे तस्य भीमसेनो महाबलः । नेत्रे शिखण्डी दुर्द्धर्षा धृष्टद्युम्नश्च पार्धतः ।
 शीर्षे चास्याभवद्दीरः सात्यकिः सत्यविक्रमः । विधुन्वन् गाण्डिवं पार्थो ग्रीवायामभवत्तदा ।
 अचौहिण्या सबलया वामपक्षोऽभवत्तदा । महात्मा द्रुपदः श्रीमान् सहपुत्रेण संयुगे ।
 दक्षिणश्चाभवत् पचः कैकेयोऽचौहिणीपतिः । पृष्ठतो द्रौपदेयाश्च सौभद्रश्चापि वीर्यवान् ।
 पृष्ठे समभवच्छ्रीमान् स्वयं राजा युधिष्ठिरः । भाद्रभ्यां सहितो वीरो यमाभ्याञ्चारविक्रमः ।
 प्रविश्य तु रणे भीमो मकरं मुखतस्तथा । भीष्ममासाद्य सङ्ग्रामे क्वादयामास सायकैः ।
 ततो भीष्मो महास्त्राणि पातयामास वीर्यवान् । मोहयन् पाण्डुपुत्राणां ब्यूहं सैन्यं महाहवे ।
 संमुह्यति तदा सैन्यं त्वरमाणो धनञ्जयः । भीष्मं शरसहस्रेण विव्याध रणमूर्ध्वनि ।
 युधि सन्धाय चास्त्राणि भीष्ममुक्तानि संयुगे । खेनानीकेन हृष्टेन युद्धाय समवस्थितः ।
 ततो दुर्योधनो राजा भारद्वाजमभाषत । पूर्वं दृष्ट्वा बधं घोरं बलस्य बलिना वरः ।
 भ्रातृणाञ्च बधं सङ्घे त्वरमाणो महारथः । आचार्यं सततं त्वं हि हितकामो ममानघ ।
 वयं हि त्वां समाश्रित्य भीष्मं चैव पितामहं । देवानपि रणे जेतुं प्रार्थयामो न संशयः ।
 किमु पाण्डुसुतान् युद्धे हीनवीर्यपराक्रमान् । स तथा कुरु भद्रन्ते यथा बध्यन्ति पाण्डवाः ।
 एवमुक्तस्ततो द्रोणस्तव पुत्रेण संयुगे । अभिनत् पाण्डवानीकं प्रेक्षमाणस्य सात्यकेः ।
 सात्यकिश्च ततो द्रोणं वारयामास भारत । ततः प्रवृत्ते युद्धं घोररूपं भयानकं ।
 श्येनेयन्तु रणे क्रुद्धो भारद्वाजः प्रतापवान् । अविध्यद्दर्शभिर्बाणैर्जनुदेशे स्मयन्निव ।
 भीमसेनस्ततः क्रुद्धो भारद्वाजमविध्यत । स रचन् सात्यकिं राजन् द्रोणाच्छस्त्रमृताम्बरात् ।
 ततो द्रोणश्च भीष्मश्च तथा शल्यश्च मारिष । भीमसेनं रणे क्रुद्धो क्वादयाञ्चकिरे शरैः ।
 तथाऽभिमन्युः संक्रुद्धो द्रौपदेयाश्च मारिष । विविधुर्निशितैर्बाणैः सर्वांस्तानुद्यतायुधान् ।
 भीष्मद्रोणौ तु संक्रुद्धावापतन्ता महाबलौ । प्रत्युद्ययौ शिखण्डी च महेष्वासो महाहवे ।
 प्रगृह्य बलवद्दीरो धनुर्जलदनिःस्वनं । अभ्यवर्षच्छरैस्तूष्णीं क्वादयानो दिवाकरं ।
 शिखण्डिनं तथासाद्य भारतानां पितामहः । अवर्जयत सङ्ग्रामे स्त्रीत्वं तस्थानुसंस्मरन् ।
 ततो द्रोणो महाराज अभ्यद्रवत संयुगे । रक्ष्यमाणस्तदा भीष्मं तव पुत्रेण चोदितः ।
 शिखण्डी तु समासाद्य द्रोणं शस्त्रमृतां वरं । अवर्जयत सन्तस्तो युगान्ताग्निमिवोज्ज्वलं ।
 ततो बलेन महता पुत्रस्तव विशाम्यते । जुगोप भीष्ममासाद्य प्रार्थयानो महद्यशः ।
 तथैव पाण्डवा राजन् पुरस्कृत्य धनञ्जयं । भीष्ममेवाभ्यवर्तन्त जये कृत्वा दृढां मतिं ।
 तद्युद्धमभवत्घोरं देवानां दानवैरिव । जयमाशंसतां सङ्घे यशश्च महद्भुतं ।
 इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि पञ्चमदिवसयुद्धारम्भे एकोनसप्ततोऽध्यायः ॥ ६६ ॥